

El fenomen «stooping» a Barcelona

«Té alguna cosa d'especial trobar pel carrer un joc de sis cadires horribles que tu segur que no les voldries mai ni per als teus pitjors enemics però potser algú altre sí»

Un sofà davant de contenidors a Barcelona | @stoopingbcn

Casa la meva tieta sempre havia estat diferent de la resta de cases que coneixia. De petita tampoc n'havia vist tantes: la meva, la dels avis, la dels cosins i la d'alguna amiga de l'escola. Totes tenien certes coses en comú, les coses grosses. Tele davant el sofà, quatre cadires a joc al voltant d'una taula, algun llibre, algun disc i alguna planta. Sempre que anava a aquestes cases conegudes estava tot al mateix lloc. El sofà, les cadires, les plantes. Menys a casa la meva tieta, que cada quan li venia de gust canviava la distribució del pis i semblava un altre lloc. I no només canviava els mobles de lloc sinó que, a més, n'apareixien de nous. Era tota una experta en rescatar mobles abandonats al carrer i donar-los una segona vida. De vegades fins i tot una segona capa de pintura. Recordo el dia que vaig veure al mig del seu menjador un cavall enorme de paper maixé, també recuperat del carrer. No tenia cap sentit, sempre m'havia fascinat.

No ho he fet mai, jo, això de recollir mobles del carrer. O bé perquè quan els he vist m'ha enxampat sempre lluny de casa o bé perquè immediatament després de l'impuls sempre he tingut un pensament reaccionari: ?però si no t'hi cap això a casa, on ho posaràs??. Contra això últim no hi ha gaire cosa a fer, però la solució a la primera qüestió, com gairebé tot ara, es troba a Internet. Fa anys que el fenomen *stooping* triomfa a ciutats europees i també ha arribat a Barcelona. Es materialitza a Instagram i el funcionament és senzill. Quan vas pel carrer i veus un moble abandonat al costat d'un contenidor, per exemple, es tracta de fer-li una foto i enviar-la al compte d'Instagram juntament amb la ubicació. Ells la publicaran dient on i a quina hora exacta s'ha fet la

---

foto, de manera que algú s'hi podrà apropar i, si encara hi és, recuperar el moble.

Els comptes d'*stooping* contribueixen a fer divertida la sostenibilitat (la segona mà sempre és l'opció més sostenible). Fa gràcia veure a Instagram que prop teu algú ha deixat un sofà Chester *demodé* i imaginar que algú altre el recuperarà conscient que les modes són cícliques, també les de l'interiorisme. Però també té alguna cosa d'especial trobar pel carrer un joc de sis cadires horroroses que tu segur que no les voldries mai ni per als teus pitjors enemics però potser algú altre sí. Amb aquestes coses no saps mai. Doncs foto, ?18:07h al c/Urgell cantonada amb Provença?, i enviar. Potser reentapissades i amb una capa de vernís algú les pot salvar. Però compte perquè aquest compte també publica fotos de mobles *estupendos* que no vol ningú.

Com tot en aquesta vida: quan no busques res en concret, pots trobar coses xulíssimes. M'agrada tot, del moviment de l'*stooping*: la gent col·laborant en xarxa, el foment de la decoració sostenible i el fet de convidar-nos a tots a passejar per Barcelona fixant-nos una mica més en l'entorn. A més, es genera un diàleg interessant entre els carrers que transitem i les llars que habitem. Està bé pensar que el moble del qual et vols desfer pot tenir una segona vida. Encara que sigui alguna cosa terriblement lletja o passada de moda. O fins i tot si no és un moble, pot ser un cavall de paper maixé que a tu et fa més nosa que servei i que algú no podrà resistir la temptació d'endur-se'l a casa.